

FRANCONIA.

432

Urbs.

Hunc sequuti sunt *Erebertus*, *Ludovicus IV Gazpertus II*, *Henricus* Dux ultimus. Qui sine hærede mortuus, *Witunino* Francorum Regi, qui & *Pipinus* dicitur, ducatum ex commissio reliquit, quem dinceps Filius ejus *Carolus Magnus* & primus *B. Burchardo* primo insulato Episcopo Virceburgensi ejusque successoribus & Ecclesiæ proprium donavit, anno 1000. Ducatus nomine & dignitate etiamnum gaudet, quem titulum Episcopus Herbipolensis sibi vendicat. Neque tamen illi omnis Franconia subjecta est. Marchioni enim Brandenburgico parent *Kitzinga*, & *Bristadium*, Episcopo Babenbergensi *Graglingiacum*. Herbipolitano vero *Chronacum*, *Forcheimium*, *Staphellsteinium*, *Hochstadium*, *Moguntino Koningspergum*, *Oxenfordia*, *Carlostadium*, *Hasfordia*, cum *Bischoftheimo*, *Alderburgio*, *Mildeburgo* & aliis quibusdam Opidis. Colburgum Saxonix Duci subjectum est. *Wirceburgum* quod *Conradus Celta* vocat *Erebipolim*, *Ligurinus* non malus auctor *Herbipolim*, *Spanhemius Marcopolim*, *Ptolemæus Artannum*, *Indigene Wirtzburg* a dulci musto, quod Herbipolensis Ager suppeditat: Franciæ Orientalis Caput atque Metropolis est. Urbs est luculenta in qua *Bonifacius Archiepiscopus Moguntinus* Anno Christi 1000 crexit Episcopatum. In plano sita est, collibus undique amœnisque hortis & pratis cincta; præterea fossis, vallis, mœnibus, turribus, & propugnacis, bene munita. Civibus plena, ædium pulcherrimarum frequentia nitidissime culta. Ad Occasum Mœnus præterfluit, ad vecturam accommodatus. Ripas utrimque jungit pons lapideus, fortissimis innixus pilis. Ultra Mœnum in vicino monte Arx est, quam variè Civium & rusticorum oppugnationes inexpugnabilem esse ostenderunt. Ad pedem Montis Monasterium est a *Burchardo* opibus *Cuniberti* Franciæ Regis exstructum in honorem *B. Magni Confessoris*. Cæterum non fuerit alienum plane ab instituto præsentis, cognoscere formulam exsequiarum & inaugurationis Episcoporum ac Ducum Wirceburgensium. Post excessum prioris, designatus Episcopus Civitatem cum ingenti & exquisito equitatu ingreditur. Admissus descendit de equo, & deposito augustiore ornatu per quatuor Comites officiales in Domum Salvatoris deducitur, nudato capite, pedibus nudis, vili veste tectus, & solo funiculo cinctus. Officiales sunt, Domini ab *Hennenberg*, *Castel*, *Wertheim*, & *Reineck*. Decanus ei cum Clero obviam procedens, rogat, Quid petat? Ille demisse respondet, se indignum præsto esse, munia ad quæ electus sit, subire, & suo officio ex fide defungi. Tum Decanus, Ego vero inquit, nomine totius capituli, domum Salvatoris Mundi eique adnexum Ducatû tuæ fidei committo, in nomine Patris, Filii & Sp. S. Mox Clerum in ædem Salvatoris digressum ipse sequitur, indutusque ex more Pontificalem trabeam, Missæ primum, postea convivio in arce interest. Defuncti vero Episcopi cadaver exenteratum in sacello Arcis primum deponitur, corde interea exempto inq; vas vitreum concluso. Postridie ex Arce in Monasterium S. Iacobi deferitur dextera pedum, læva gladium tenens; tertio die inde in eadem Saluatoris itur: hic cantus, preces, vora: postea cum pedo & gladio sepelitur. Civitates reliquæ *Bamberga*, *Ptol. Granonaviu* *Petro Appiano*, *Γρανωνάριον* in græco codice: primum vocata fuit *Babenberg*, hoc est *Mons Baba*, a *Baba* Ottonis Ducis Saxonis Filia, atque Vxore Alberti Comitis Babenbergensis. Alii Civitatem hanc vocant *Pavonis Mon-*